

женщин основной группы, что в 2 раза чаще, чем в контрольной. У 80% пациенток основной группы выявлены осложнения беременности: гестоз в 90% случаев, хроническая фетоплацентарная недостаточность – 60%, угроза прерывания беременности – 17%, ОРЗ – 9%. Во время родов несвоевременное излитие околоплодных вод выявлено у 60% пациенток основной группы, слабость родовой деятельности – у 17%, острая гипоксия плода у 20%, отслойка нормально расположенной плаценты у 15%, гипотоническое маточное кровотечение у 10%. В контрольной группе в одном случае было выявлено нарушение плодово-плацентарного кровообращения, что явилось показанием к оперативному родоразрешению. Все новорожденные основной группы имели высокий риск по внутриутробному инфицированию и перинатальному поражению ЦНС. Гемолитической болезнью страдали 31% детей, хронической внутриматочной гипоксией – 12%, анемией – 3,8%, врожденной генерализованной инфекцией – 3,4% детей основной группы. 93% детей контрольной группы родились здоровыми, один ребенок – с синдромом нарушения адаптации, один – с анемией.

Выводы. Беременность на фоне ИППП протекает в 80% случаев с осложнениями, что часто приводит к развитию гестоза, фетоплацентарной недостаточности, гипоксии и асфиксии плода. Это требует более тщательного выявления ИППП на этапе подготовки к беременности и адекватной терапии.

Литература:

1. Савельева, Г.М. Гинекология / Г.М. Савельева, В.Г. Бреусенко // М.: ГЭОТАР-Медиа, 2007. – 432 с.
2. Белькова, Ю.А. Инфекции, передающиеся половым путем, при беременности: влияние на ее исход, возможности профилактики и лечения / Ю.А. Белькова // Фарматека. – 2006. - № 14. – С. 59-66.

АДРОЗНЕННІ Ў СТРУКТУРЫ СПАРТЫЎНЫХ ТРАЎМАЎ У ПРАФЕСІЙНЫМ І АМАТАРСКИМ СПОРЦЕ

Мазур А. І., Яраш А.С.

Гродзенскі дзяржаўны медыцынскі ўніверсітэт, Беларусь
Кафедра медыцынскай рэабілітацыі
Навуковы кіраўнік – д-р мед. навук, праф. Пірагова Л.А.

Разуменне захворваемасці і распаўсюджанасці траўмаў заснаванае на такіх зменных як тып і прырода траўмы, узроставае група, від спорту, пол, час з моманту праявы сімптомаў і г.д., сярод іншага вядзе да распрацоўкі праграм рэабілітацыі, накіраваных на прадухіленне і лячэнне траўмаў спартсменаў [1]. Даследаванні эпідэміялогіі спартыўных траўмаў прыводзяць да ідэнтыфікацыі фактараў рызыкі спартыўнага траўматызму [2] і мадыфікацыі правілаў саборніцтваў у многіх відах спорту. Хаця было даказана, што эпідэміялагічныя навуковыя даследаванні неабходныя для распрацоўкі прафілактыкі і лячэння, на жаль да гэтага часу не атрымала належнай увагі сувязь паміж працэсамі рэабілітацыі траўмаванага спартсмена і эпідэміялогіяй спартыўных траўмаў.

Мэтай нашага даследавання з'явілася параўнанне структуры спартыўнага траўматызму ў прафесійных спартсменаў і спартсменаў аматараў.

Задачи: вивучыць эпідэміялогію спартыўных траўмаў ў студэнтаў-медыкаў ГрДМУ; супаставіць з адпаведнымі паказчыкамі прафесійных спартсменаў; вызначыць асаблівасці, характэрныя для кожнай з груп у залежнасці ад тыпу траўматычнага пашкоджання, лакалізацыі траўмы, віду спорту і г.д.

Матэрыял і метады. У асноўную групу ўвайшлі 56 прафесійных спартсменаў гульнёвых відаў спорту, якія назіраліся ў ДУ «Абласны дыспансер спартыўнай медыцыны» г. Гародні. З іх баскетбалістаў – 15 чалавек, гандбалістаў – 13, футбалістаў – 12, валејбалістаў – 10, хакей з шайбай – 6. Сярэдні ўзрост склаў $16,6 \pm 3,5$ гадоў, з іх юнакоў 62,4%, дзяўчат 37,6%. Дзяцей (да 18 гадоў) было 76,1%, дарослых – 23,9%. Па кваліфікацыі пераважалі спартсмены без разраду – 59,0%, першы дарослы разрад мелі 13,7% атлетаў, кандыдаты ў майстры спорту і майстры спорту па 8,5%, другі дарослы і першы юнацкі разрады па 5,1%. Кантрольную групу склалі 96 студэнтаў ГрДМУ, якія наведваюць спартыўныя секцыі гульнёвых камандных і кантактна-сілавых відаў спорту, усіх курсаў. Сярэдні ўзрост склаў $19,8 \pm 2,7$ гадоў. Юнакоў было 43 чалавекі (44,8%), дзяўчат 53 чалавекі (55,2%). З 96 студэнтаў: 47 (49%) не мелі спартыўнага разраду, у 9 (9,4%) быў юнацкі разрад, у 35 (36,5%) – дарослы разрад, 4 (4,2%) з'яўляюцца кандыдатамі ў майстры спорту і 1 (1,0%) – майстрам спорту. Праводзілася анкетаванне з выкарыстаннем ўласнага арыгінальнага апытальніка, які складаецца з 28 пунктаў, на выяўленне эпідэміялогіі першаснага і другаснага спартыўнага траўматызму.

Вынікі: Аналіз атрыманых дадзеных паказаў, што па структуры першаснага спартыўнага траўматызму маюцца адрозненні паміж прафесійнымі атлетамі і спартоўцамі аматарамі як па відах спорту пераважным па абсалютнай колькасці траўмаў (розная доля футбалу, баскетболу і валејболу ў асноўнай і кантрольнай групах), тыпах траўмаў (высокая доля выкрутаў ды ранаў у спартсменаў аматараў, у параўнанні з прафесіяналамі), так і па лакалізацыі траўматычнага пашкоджання (вялікая частасць траўмаў канечнасцяў у асноўнай групе ў параўнанні з кантрольнай).

Літаратура:

1. Walter, S.D. Application of epidemiological methodology to sports and exercise science research / S.D. Walter, L.E. Hart // Exercise and Sports Sciences Reviews / eds. K.B. Pandolf, J.O. Holloszy. – New York : Williams & Wilkins, 1990. – P. 417–448.
2. Macera, C.A. Predicting lower-extremity injuries among habitual runners / C.A. Macera, R.R. Pate, K.E. Powell // Archives of Internal Medicine. – 1989. – Vol. 149. – P. 2565–2568.

АНАЛИЗ ИНФЕКЦИОННЫХ ОСЛОЖНЕНИЙ ПОСЛЕ ПРОТЕЗИРОВАНИЯ КРУПНЫХ СУСТАВОВ

Макаревич Е.И., Абелевич А.И., Астапчик И.В.

Гродненский государственный медицинский университет, Беларусь
Кафедра травматологии, ортопедии и ВПХ
Научный руководитель - к.м.н., доцент Аносов В.С.

Послеоперационные инфекционные осложнения после эндопротезирования крупных суставов с трудом поддаются лечению. При этом летальный исход пациентов в конце прошлого века составлял от 2,7 до 18%, на текущий